



RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

Nieuwe bestuursleden Raad van Beheer:

Maak kennis met **Andy Makkink en** **Jan Veeneman**

In de Algemene Vergadering van 5 september jl. namen drie bestuursleden afscheid en werden twee nieuwe bestuursleden voor de Raad van Beheer benoemd: Andy Makkink en Jan Veeneman. In dit artikel stellen beiden zich voor, vertellen zij wat hun ambities zijn en hoe ze die willen realiseren.

Andy Makkink: 'Een beter kynologisch klimaat!'



De liefde voor honden is Andy Makkink met de paplepel ingegoten. Hij groeide op met onder andere Newfoundlanders en St. Bernards, er waren altijd honden in zijn leven. Ondanks zijn brede interesse in honden, is er één type hond dat zijn hart heeft gestolen: Molossers. Met het actief deelnemen aan shows en trainingen groeide zijn interesse in de kynologie. Dit resulteerde uiteindelijk in 2004 tot het lesgeven op een kynologenclub, wat hij meer dan tien jaar deed. Vervolgens werd hij voorzitter van de Noorder Kynologen Club, secretaris van de Martini Dogshow en was in 2014 betrokken bij de oprichting van de Bullmastiff Vereniging Nederland, waar hij voorzitter van is. Daarnaast heeft Andy zitting (gehad) in diverse werkgroepen en commissies en geeft hij zo nu en dan een lezing of gastles.

Wat doe jij in het dagelijks leven?

'Ik werk bij een technische dienstverlener voor wie ik diverse werktuigbouwkundige projecten op het Universitair Medisch Centrum Groningen coördineer. Met mijn

vrouw Melanie, mijn dochters Ellen (12) en Sanne (8) en onze twee Bullmastiff-teefjes Gemma en Noa woon ik in Wildervank – het hoge noorden. Melanie is ook actief in de kynologie, ze is penningmeester van de Noorder Kynologenclub en de Martini Dogshow. Ellen rijdt al vanaf haar vierde paard, en is wat minder op honden gericht. Sanne is dol op honden, maar (nog) niet actief in de hondensport.'

Waarom wilde jij in het bestuur van de Raad van Beheer?

'Het antwoord is simpel: de liefde voor de rashond. Ik vind het jammer dat de passie die we hebben voor de rashond, ons soms uit elkaar drijft. Mijn doel is dan ook om de kloof te dichten en te werken aan een beter kynologisch klimaat. Ik zou graag de communicatie met het bestuur laagdrempeliger willen maken. Het wordt nu nog te veel gezien als een ivoren toren waar je niet bij kunt komen als 'gewone' hondeliefhebber. Ook vind ik dat de discussies nu te vaak op de man worden gespeeld en te weinig op dat waar het om gaat: de honden. Dat vind ik heel jammer en daar wil ik graag verandering in brengen.'

Hoe wil je dat doen?

'Zorgen dat we als bestuurders vooral ook in het veld meer zichtbaar zijn - als "collega-liefhebbers van honden", ongedwongen samen genietend van honden. Als je het leggen van contact laagdrempeliger maakt, komen mensen eerder naar je toe om kwesties op te lossen. Daarnaast is de Raad alleen bekend onder kynologen - toch een kleine wereld. Onbekend maakt onbemind. Heel veel mensen weten nauwelijks wat de Raad allemaal doet, hoe we het doen en waarom. Door ook meer richting buitenwereld te communiceren, bijvoorbeeld met voorlichting in het onderwijs, worden we bij een groter publiek bekend en kweken we meer draagvlak. We moeten ernaar streven dat mensen met een hond niet alleen op gehoorzaamheidskursus gaan, maar ook zin krijgen om met hun hond te showen of een hondensport te gaan doen.'

Hoe maak je het contact met de Raad laagdrempeliger?

'Communiqueer als Raad meer via de website en social media. Denk aan regelmatige chatsessies met de voorzitter of de directeur over actuele zaken. Informele, directe communicatie. En laat als Raad zien dat je de initiatieven van de achterban waardeert – door er aandacht aan te besteden en ze te promoten. Liefst zo spontaan mogelijk, bijvoorbeeld met een twitterbericht: 'Dit weekend die en die show, ga allemaal kijken!' De bezoeken van bestuursleden aan kynologenclubs tijdens de Dag van de Hond, die betrokkenheid vind ik heel goed en dat moet nog meer gebeuren.'

Je bent actief in de lokale kynologie. Hoe kijk je daar tegenaan?

'De meeste kynologenclubs doen het uitstekend, met lesgeven, sporten met honden en veel andere activiteiten. Een harde kern van vrijwilligers legt zijn ziel en zaligheid in zo'n club en dat merk je! Een schone taak van de Raad van Beheer is het nog meer promoten van kynologenclubs, waarmee je laat zien dat je ze waardeert en steunt. Nu ligt de nadruk nog vooral op rasverenigingen en shows en staan de kynologenclubs wat in de schaduw. Terwijl zij toch de bakermat vormen van veel carrières in de kynologie. Ik ben er ook begonnen.'



Hoe doet de Nederlandse kynologie het in het algemeen?

'We hoeven van mij niet altijd het braafste jongetje van de klas te zijn als het gaat om welzijn. Dat we koploper zijn op dit gebied vind ik goed, maar we kunnen als georganiseerde kynologie - slechts een klein deel van de hele markt - ook niet heel veel meer doen. Als je de huidige stand van zaken, bijvoorbeeld op het gebied van inteeltbestrijding, vergelijkt met die van 20 jaar geleden, dan is er al zo veel verbeterd! Daar mogen we best trots op zijn.'

Dus we zijn er al wat jou betreft?

'Het kan altijd beter, en we moeten blijven streven naar gezonde honden. Maar we moeten ook weer niet te ver gaan en fokkers overvragen met te veel regels en wetgeving. Je kunt niet in een handomdraai een ontwikkeling van vele jaren ongedaan maken.'

Geldt dat ook voor de fokkers van kortsnuitige rassen die nu onder vuur liggen?

'We staan met de kortsnuiten voor een voldongen feit, daar moeten we iets mee. We moeten niet met vingers naar elkaar wijzen, maar zorgen dat er een werkbare

'Een Bulldog is nou eenmaal een Bulldog en géén Afghaanse Windhond'

situatie ontstaat. We hebben een goede stap gezet met de invoering van de BOAS-test en de erkenning dat een korte snuit alléén niet de totale gezondheid van een hond bepaalt. Een Bulldog is nou eenmaal een Bulldog en géén Afghaanse Windhond.'

BOAS-TEST

De Raad van Beheer werkt met de Engelse Kennelclub en de Cambridge University samen om het door deze universiteit ontwikkelde Respiratory Function Grading Scheme (RFG scheme) in gebruik te nemen. Het RFG scheme biedt een universele standaard om vast te stellen of er al dan niet sprake is van BOAS (Brachycephalic Obstructive Airway Syndrome: luchtwegproblemen waarbij de voorste luchtwegen deels geblokkeerd zijn door de vorm van de schedel).

Je bent ook actief voor de Martini Dogshow.

Wat is er mooi aan een show?

'Het organiseren van zo'n groot evenement met een groep enthousiastelingen met uiteenlopende achtergronden is geweldig. En voor de deelnemers: showen met je hond is

een ijkmoment. Hoe doe ik het in vergelijking met anderen, ook in het buitenland? En hoe leuk is het om heel veel liefhebbers van jouw ras tegen te komen en die liefde met elkaar te delen? Veel mensen komen voor het wedstrijd-element, anderen komen voor de gezelligheid. Ik zou het ook mooi vinden als mensen erheen komen om een mogelijke fokhond te spotten.'

Is er gezien corona wel toekomst voor grote shows?

'Ik geloof echt dat corona wordt overwonnen. En dan zijn we snel terug met shows. Maar voor de komende maanden zal het moeilijk worden. Corona heeft wel geleerd dat dingen waarvan we altijd dachten dat ze niet konden toch wel kunnen. Denk maar aan de buitenshows die in Scandinavië veelvuldig worden gehouden. Inmiddels hebben we in Nederland Zwolle Outdoor gehad. Misschien zit er toekomst in buitenshows. Wie weet?'

Wat is voor jou 'houden van honden' – het motto van de Raad van Beheer?

'Houden van honden, dat is waar we het allemaal voor doen. Dat moet het uitgangspunt zijn en blijven. Je kunt van mening verschillen op allerlei terrein, maar dat houden van honden is onze grootste gemene deler. Dat moet alle verschillen van mening ondergeschikt maken.'

Jan Veeneman: 'Stamboom als kwaliteitsbewijs'



Foto: Mout van Zoeren

Jan Veeneman is sinds begin jaren negentig actief in de hondensport en lid van de Vereniging van fokkers en liefhebbers van Duitse Herdershonden (VDH). Al gauw kwam hij in diverse bestuursfuncties terecht. Zo was hij tien jaar voorzitter van een VDH-kringgroep en ook een aantal jaren bestuurslid en voorzitter van de provincie Gelderland. Ook was hij lid van een *taskforce* die de nieuwe organisatiestructuur van de VDH heeft uitgedacht.

Wat doe jij in het dagelijks leven?

'In het dagelijks leven ben ik eigenaar en algemeen directeur van Bouwonderneming Veeneman in Apeldoorn - een familiebedrijf met circa honderd medewerkers. Samen met mijn broer exploiteer ik ook nog twee campings in Blokzijl, die ik nu als bouwer aan het uitbreiden ben met een bungalowpark. Ik ben getrouwd met Marian, we hebben drie kinderen: dochters Marieke en Dineke en zoon Johan. En al drie kleinkinderen! Onze Duitse Herdershond Rico is volwaardig onderdeel van het gezin.'

Wat was jouw motivatie om in het bestuur van de Raad te gaan?

'Binnen de VDH zag ik de verschillen tussen liefhebbers van een showhond en de liefhebbers van een werkhond. Het zijn twee werelden, waarbij het uitgangspunt voor iedereen echter duidelijk moet zijn: een gezonde en goed gebouwde hond met een goed en sociaal karakter. Daar ligt mijn uitdaging, het belang van onze honden voorop en van daaruit beleid maken voor een gezonde hond die geschikt is voor zijn functie, met een stabiel en sociaal karakter. Als deze uitgangspunten nog meer worden uitgedragen, laten wij ook het grote publiek zien dat rasverenigingen en fokkers die aangesloten zijn bij de Raad van Beheer kwaliteit nastreven. De stamboom van

de Raad van Beheer werkt dan niet alleen als afstammingsbewijs, maar ook als kwaliteitsbewijs dat een verantwoorde fokkerij met gezonde en vitale dieren uitstraalt! Ik vind het een uitdaging om mijn steentje hieraan bij te dragen.'

Hoe wil je dat doen?

'Voorop moet in ieder geval staan dat alle honden die wij fokken – huishond, werkhond, sporthond – gezond zijn en geschikt voor hun functie. Dat moeten we bewaken, elkaar bij de les houden en excessen tegen gaan. Wat ik zie is dat er al heel veel gaande is om dit te realiseren. Denk aan het Fairfok/Fairdog-programma, waarin soms sterk uiteenlopende organisaties samenwerken om tot een gezonde en sociale hond te komen. Met de aanbevelingen van Fairfok/Fairdog moeten we samen met de fokkers verder naar de toekomst – met de nadruk op samen. Als het gaat om het sociale, het opvoeden en trainen van honden, dan zijn er ook goede stappen gemaakt. Kijk maar naar de vernieuwde Basis cursus Fokken en Houden van honden en de cursus Voortgezette Kynologische Kennis en de opleiding tot kynologisch instructeur. Al met al laten we zien dat een rashond niet een ongezond, slecht gebouwd hondje is maar een hond van hoge kwaliteit waarmee heel gedegen en serieus wordt getraind, gewerkt, geshowd en gefokt.'

Wat is je grootste ambitie binnen het bestuur?

'De portefeuille "Werken en sporten met honden" heb ik gekregen, dat vind ik echt een mooie uitdaging. Als voorzitter van de Commissie Werkhonden (CWH) van de Raad van Beheer was ik al mede-verantwoordelijk voor het uitvoeren van beleid en waar nodig het stimuleren van het werken en sporten met honden. Het kynologisch reglement spreekt over het promoten van de werkhondensport in Nederland en daarbuiten. Daar kan ik mij helemaal in vinden. Ik denk dat ik als bestuurder en oud-hondensporter veel praktische invulling kan geven aan deze portefeuille! Ik weet wat er speelt, op beleidsgebied maar ook vanuit het werkveld, en dat maakt dat ik de juiste accenten kan leggen.'

Hoe staat de werkhondensport er in Nederland voor?

'We zitten op een hoog niveau, en draaien internationaal goed mee. Maar ook als het gaat om nieuwe initiatieven doen we het goed. Denk aan de Herding-sport. Geweldig dat zo'n fantastische sport in ons land aan het groeien is. Heb je het over 'houden van honden' en je kijkt naar de verhouding tussen baas en herdershond, dan zie je dat motto bij deze sport in de praktijk gebracht. Een hond die al aan de mimiek van zijn baas kan zien wat de bedoeling is, dat is toch geweldig? Zo'n sport wil ik graag helpen ontwikkelen.'

'Al met al laten we zien dat een rashond niet een ongezond, slecht gebouwd hondje is'

En de Nederlandse kynologie in het algemeen?

'Ik denk dat we het redelijk goed voor elkaar hebben. Maar er zijn ook bedreigingen, en daarom moet het Fairfok/Fairdog-programma verder uitgerold worden. Het programma gaat uit van het welzijn van de hond in al zijn aspecten – bouw, gezondheid, karakter. Daar moeten we mee door en nog meer uitdragen, de maatschappij laten zien dat we met kwaliteit bezig zijn. Binnen de Raad van Beheer lopen we op het gebied van welzijn echt voorop. Daar moeten we mee doorgaan, we kunnen nog niet tevreden achterover leunen. We liggen onder een vergrootglas, men blijft kritisch naar ons kijken. Goede communicatie met de achterban is in dit dossier essentieel. Zoek de verbinding met je fokkers en leden, ga met ze praten, kijk wat er leeft en haal je kennis ook bij hen vandaan en baseer daar je beleid op.'

Hoe kijk je tegen de kortsnuitenproblematiek aan?

'Het is een ingewikkeld dossier... Ook hier is communicatie weer van groot belang – in dit geval ook met de overheid. We moeten als Raad van Beheer in gesprek blijven met de overheid, want er zullen meer dossiers volgen, en dan moeten we onze ziens- en werkwijze en die van onze fokkers voor het voetlicht kunnen blijven brengen. We moeten als kynologie altijd het gezamenlijke belang – het houden van honden – voor ogen blijven houden. Dan komt er mijns inziens altijd een oplossing.'

En wat betekent voor jou 'houden van honden'?

'Werken, sporten en showen met honden is geweldig, maar het allermooist is het toch om je hond als maatje te ervaren. Elke dag ga ik met hem op stap, om even alle sores te vergeten en met hem aan de gang te gaan. Altijd vrolijk en enthousiast. Hij weet precies hoe ik me voel en kijkt me soms aan met een blik van 'Doe es even normaal!'. Dan weet ik meteen hoe laat het is. Zo houdt hij me echt een spiegel voor.' ■



Foto: Mout van Zoeren